

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:3952

av **Kent Ekeröth (SD)**

med anledning av skr. 2017/18:57 2017 års redogörelse för tillämpningen av lagen om särskild utlänningskontroll

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om lagen om särskild utlänningskontroll och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Tidigare har Vänsterpartiet och Miljöpartiet framfört krav på ett totalt avskaffande av gällande lagstiftning. Jag menar i stället att lagen om särskild utlänningskontroll ska skärpas.

Enligt lagen om särskild utlänningskontroll ska en utlänning kunna utvisas med hänsyn till rikets säkerhet eller om det kan befaras att personen kommer att begå eller medverka till terroristbrott. Lagen kan även användas om brottsligheten riktar sig mot ett annat land än Sverige. Om utvisning inte kan verkställas på grund av att det t.ex. finns risk för dödsstraff eller tortyr i landet personen ska utvisas till ska antingen utvisningen skjutas upp eller så ska personen beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd. Medan personen lever kvar i landet kommer en viss kontroll ifrån brottsbekämpande myndigheter att kunna utföras, t.ex. husrannsakan eller att personen i fråga ges anmälningsplikt vissa tidpunkter vid polisstation.

För oss sverigedemokrater som i första hand värnar svenska intressen och de svenska medborgarna är det uppenbart att lagen måste göras skarpare. Jag föreslår därför följande ändringar:

Formuleringen i första paragrafen bör skärpas. I stället för ”får utvisas” bör det stå ”ska utvisas” för att göra det klart att det är huvudregeln.

I dag är det Migrationsverket som äger frågan om utvisning enligt denna lag, vilket framgår av 2 §. Dessa ärenden handlar dock om rikets säkerhet och terrorism, varför jag anser att det är Säkerhetspolisen som ska äga frågan och därmed meddela beslut om utvisning. Migrationsverket ska ges rätt att yttra sig.

All utvisning med stöd av lagen ska utgöra ett livstidsförbud mot att återvända hit. 4 § bör därmed ändras i enlighet med detta.

Vidare borde 4 a och 4 b §§ tas bort, men i de fall de inte gör det och någon tillåts göra ett kort besök bör besöket göras under bevakning av polisen, på utlänningens egen bekostnad.

Förvar ska gälla som huvudregel för samtliga som dömts till utvisning med stöd av lagen medan de inväntar verkställighet. Detta bör vara den naturliga gången eftersom personerna just döms för att de anses utgöra en risk mot rikets säkerhet eller kan befaras medverka vid terroristbrott. De dömda ska alltså inte ha möjlighet att röra sig i samhället utan ska sitta inlåsta till dess att utvisningen kan verkställas. Hänsynstagande till personer under 18 år vad gäller förvaring under 8 § ska också bort.

Eftersom jag anser att det är Säkerhetspolisen som ska äga frågan om utvisning enligt denna lag samtidigt som Säkerhetspolisens bedömning ska väga tyngre än Migrationsverkets ska ett beslut enligt 9 § inte kunna omprövas av Migrationsverket, utan detta ska i så fall göras i domstol.

Lagen gör också gällande att utlänningar inte får utvisas med stöd av lagen om det finns verkställighetshinder såsom risk för tortyr eller dödsstraff i landet dit personen ska utvisas. Detta bör förändras, och regeringen ska återkomma med ett förslag som i stället gör gällande att inga tidsbegränsade uppehållstillstånd ska ges ut. Personer som dömts till utvisning i första hand ska utvisas till sitt ursprungsland. I andra hand, om det föreligger verkställighetshinder från landet de ska utvisas till, ska regeringen se till att upprätta avtal med tredjeländ dit personer kan utvisas med stöd av lagen. I sista hand ska personerna hållas i förvar tills de antingen kan utvisas eller, under polisens översyn, självmant lämnar landet, vilket de givetvis kan göra när som helst så länge de inte avtjänar något straff.

Straffen enligt 23 och 24 §§ bör skärpas. Det är ett mycket allvarligt säkerhetshot jag talar om, och straffen bör därmed också höjas, både för den utvisade och för personer som hjälper dessa individer att komma in eller uppehålla sig i landet. Miniminivån bör vara två års fängelse, och maxnivån bör höjas i enlighet med detta, exempelvis till fyra år eller mer.

Vidare ska undantaget i 24 §, där det stadgas att tidigare utvisad utlänning ska undgå straff om denne har återvänt till Sverige på grund av förföljelse trots att denne tidigare utvisats, också bort. Har utlänningen fått ett utvisningsbeslut ska denne också straffas om personen i fråga uppehåller sig i Sverige. Att ge detta undantag när det finns hundratals andra länder att söka sig till är inte rimligt.

De som döms till utvisning med stöd av lagen ska slutligen också registrera sina fingeravtryck, sitt DNA och foto i en databas mot vilken samtliga som i Sverige söker uppehållstillstånd, medborgarskap, asyl eller annat ska kontrolleras. Detta är viktigt för att kunna kontrollera att tidigare utvisningsdömda som hotar landet inte ska kunna komma hit under falska identiteter.

Kent Ekeröth (SD)